Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Cuvântul Meu din zilele acestea este iubirea Mea, cu care umblu între cer și pământ ca să ajung până la inima omului și să-l fac să dorească după Dumnezeu, după iubirea de Dumnezeu, care nu s-a prins de omul cel de la început ca să rămână ea apoi de moștenire inimii omului, iar acum, la sfârșit, umblu cuvântând, și duhul cuvântului Meu se poartă pe deasupra, umblă din loc în loc să-și găsească sălaș și primire, o, și greu mai deschide omul, greu mai dă să creadă și să înțeleagă vorbirea Mea cu omul, căci iar grăiesc ca la început cu omul, o, și tot ca și atunci nu voiește nimeni să aibă părtășie cu Mine, să ia de la Domnul cuvânt și ascultare cu iubire apoi, iar Eu stau cuvânt cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vin la voi și-Mi fac casă și masă de cină cu voi și-Mi arăt împlinirile, că am de împlinit Scripturile care mai sunt, și toate ale lucrărilor lui Dumnezeu le-am împlinit cu omul în toate vremile, dar acum, la sfârșit de timp, nu mai găsesc om care să aibă inima spre Dumnezeu, o, nu mai găsesc credință pe pământ, fiilor, iar de câte ori Mi-am împlinit cuvântul cel prin prooroci vestit să vină spre împlinire, a trebuit să-Mi pregătesc oameni și să pun în ei duhul credinței în Mine și să împlinesc apoi prin credința lor, și numai prin credința omului pot Eu să lucrez lucrările Mele, voia Tatălui Meu pentru întoarcerea în rai a omului care a pierdut pe Domnul și locașul Domnului și a căzut apoi pe pământ și geme fără să știe de unde vine și tot vine căutarea omului după odihnă, după pace, după mângâierea pierdută la început prin neiubirea de Dumnezeu, o, și nu știu cum să mai găsesc cale de cuvânt ca să ajung la urechea și la inima celui pribeag pe pământ și să-i dau vederea duhului apoi, și cu ea să vadă pe Dumnezeu că Îl așteaptă și bate să I se deschidă și să intre să-Și facă locaș în om și masă și odihnă și petrecere sfântă și mângâioasă pentru inima omului și să vrea el să se facă fiu al lui Dumnezeu, căci omul nu mai este fiu al lui Dumnezeu, o, fiilor, și s-au înmulțit doar fiii oamenilor pe pământ, iar fiii lui Dumnezeu caută și ei după obiceiurile fiilor oamenilor, și vine Domnul pe pământ cuvânt și strigă în lung și în lat să-i dea omului împărăția Sa, mântuirea sufletului pierdut pentru împărăția lumii trecătoare, care trece și nu mai este apoi, dar Domnul este netrecător, și rămâne în veci, și voiesc să fie și omul ca Dumnezeu, să aibă și omul iubirea de viață și de bogăție, nu bogățiile pământești să le aibă și să le caute omul.

Voiesc să te tămăduiesc de duhul pierzării, omule care tot dai să câștigi și să ai. Ai pierdut smerenia inimii, care te ținea legat cu inima de Dumnezeu, ai pierdut această odihnă și ai luat în minte și în inimă trufia de a te despărți de Dumnezeu pentru duhul lumii, iar lumea și stăpânitorul ei te-au învățat iubirea de argint, al doilea greu păcat din cele șapte păcate de moarte, o, și nu mai e om, și nici copil să nu se joace cu acest șarpe, pe care îl atinge cu mâna ori de câte ori dă să-și facă plăcerile inimii, că numai cu banul poate omul să cumpere lumea și plăcerile ei și nevoile cele pentru viață depărtată de Domnul, iar înțelepciunea vindecării de iubirea de argint nu mai are pe unde pătrunde în om, o, nu mai are când.

Iată stăpânitorul acestui veac, cât de ușor îl stăpânește pe om de nu mai poate omul scăpa spre Dumnezeu! O, cum să mai tămăduiesc Eu omul? Păcatul iubirii de argint e prea acoperit de ochii și de mintea omului. Umblă omul după bani, se duce peste mări și țări să-și facă rost de bani, de acest șarpe care a luat stăpânire mare în inima omului, iar satana îl ajută pe tot omul să umble cu sculele lui și să stea în duhul lumii, vrăjmașul cel ascuns chiar și de cei aleși pentru Domnul pe pământ, o, și sunt prea puțini dintre cei ce fug de acest șarpe: banul.

O, omule flămând de duhul lumii, banul este cel ce-ți umple mintea și inima de griji. Vezi tu cu ce umbli? Vezi după ce cauți? După bani cauți. Iată, banul este șarpele care l-a scos pe om din Dumnezeu, Tatăl Dumnezeu, iar tu nu-L mai ai de Tată pe Dumnezeu și umbli cu șarpele pe mână și nu-i mai simți mușcătura cu care sapă pic cu pic peste viața ta. O, cum să fac cu tine ca să te cuprindă duhul înțelepciunii de sus, duhul învierii din această moarte care ți se pare ție viață?

O, ce să le fac celor bogați de averi și de bani? Ce să le mai fac celor ce și-au tot strâns și și-au făcut plăcerile inimii și și-au pus în cămări să tot aibă? Cum să-i mai tămăduiesc de iubirea de argint, rădăcina tuturor păcatelor?

Caută omul după bani ca să-și îndeplinească dorințele, o, și nu se mai teme de acest păcat, nu mai fuge de șarpe, nu mai poate scăpa. Mă port din loc în loc să găsesc om să-l tămăduiesc de păcatul din el și să-l am curat de păcat. A voit duhul lumii să Mă ia și pe Mine să Mă închin lui și să-Mi dea lumea sub picioare, dar a plecat satana biruit și rușinat, căci numai lui Dumnezeu trebuie să aducă închinare cei ce sunt ai lui Dumnezeu pe pământ. O, nu poate așa omul, nu se îndură să spună și el: *„du-te, satană!”*. Satana îi dă omului bani, iar cu banii cumpără tot de la satana, tot de la lumea de sub stăpânirea lui, și așa îl ține satana pe om rob sub stăpânirea lui. Nu poate să cumpere omul cu bani decât de la satana, căci banul este rodul păcatului și este iubire de argint la îndemâna oricui voiește să nu-L iubească pe Domnul pe pământ.

O, cine să-i spună omului ceea ce numai Dumnezeu poate să-i spună și să-i descopere? Cine să le spună bogaților ce și-au agonisit cu viața lor de pe pământ? Îi stă omului în minte și în fire câștigul de bani cu orice preț. Nu mai poți să vezi om care să se teamă de bani, nu se mai teme omul de această lucrare de pierzare a sufletului. De la început s-a smuls din Dumnezeu omul, iar Eu, Domnul, umblu plângând acum, la sfârșit de timp, să-l strig pe om, să-l învăț cu cuvântul, să-i arăt deșertăciunea căutărilor lui, să-i spun de Dumnezeu cum plânge îndurerat după el, să-l sfătuiesc să fugă de satana, de toate uneltirile lui ascunse de mintea și de inima din om ca să nu-l scape spre libertatea cea de la Dumnezeu, o, și nu mai am odihnă căutând cumva să-l cuprind pe om în iubirea de Dumnezeu și să nu mai aibă el atâtea griji cu care să-și umple vremea vieții și să-și uite de viața sufletului său.

O, e greu de tot să-l am al Meu pe cel ce caută după Mine cu inima din el. Are omul pensie de bătrânețe și nu știe, bietul de el, ce este această lucrare a stăpânitorului acestui veac, care și-a făcut bine socotelile ca să-l poată avea la mâna lui până la sfârșit pe om pe pământ.

E mârșav planul lui satana și e bine acoperit. Grăiesc cu voi, fiilor care v-ați despărțit de lume și v-ați dat Mie ca să am Eu grijă de voi și să-l păcălim pe satana, măi fiilor. V-am învățat să nu umblați cu mâna pe bani, și am binecuvântat între voi cum să se lucreze cu banul, cum să stați departe de atingerea aceasta, și cu ascultare să lucrați, fiilor. V-am învățat să lucrați cu mâinile voastre ca să nu vă poată învinui satana de iubirea de argint. Am nevoie de voi să stați sub ascultare de Dumnezeu, fiilor. Cine se aseamănă cu voi pentru ca să poată greși își va lua plata cuvenită, căci voi aveți de purtat venirea Mea cuvânt pe pământ, iar cei ce se măsoară cu voi nu au această măsură și lucrare cu ei.

Voiesc să așez tămăduire multă peste cei încercați încă de duhul amestecării, și care îi învinuiește, fiilor. Voiesc să Mă iubească cei iubiți de Mine pentru credința lor în venirea Mea cuvânt. Nu lumea trebuie s-o câștigi cu viața ta vremelnică, o, nu, ci viața cu Dumnezeu aici și pe vecii, fiule creștin, copil crescut cu slava cuvântului Meu. O, caută să știi și să înțelegi ce vrea Dumnezeu de la tine dacă ai venit la Domnul să te învețe ascultarea cea care-ți ocrotește viața.

O, nu vă trebuie multe pentru viață în Hristos, fiilor, ci vă trebuie puține, ca să puteți iubi pe Dumnezeu, că altfel sunteți împărțiți, și nu sunteți întregi nici într-o parte, nici în

cealaltă, măi fiilor. Fugiți de bani, fugiți cât puteți, și nu vă încântați. Banul de care vă folosiți, să fie curat, curat, și căutați să înțelegeți, și să înțeleagă mulți această lege, care nu vă judecă de păcat. Banul îl îngroapă pe om în iad, nu îl eliberează de griji, ci, din contra, îl umple de griji, are nevoie de bani tot timpul și e mereu în cursa lui satana, căci cine are bani are și gust de păcat și de multe să tot aibă și din belșug să aibă. Fiii cuvântului Meu împart tot, și nu strâng nimic, nimic, nu dau să facă strânsură, ca nu cumva să aibă diavolul cârlig între ei, iar fiii oamenilor, o, de unde să știe ei aceasta? Cine să le spună să știe și ei?

Celor ce Îl iubesc pe Domnul nu le trebuie bani, ci pe Dumnezeu și iubirea de Dumnezeu, căci banul îl învață pe om spre păcat, spre nemulțumire, spre cârtire, spre certuri, spre neumilință și spre neascultare de Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu însă îl vindecă pe om de aceste păcate, așa cum i-am vindecat Eu pe tâlhar, pe vameș, pe desfrânata, pe cei ce au ales iubirea, că dacă n-ai iubirea să te inunde, să simți cum te cuprinde în ea, o, cum să ți se șteargă păcatele făcute și să nu mai fii judecat pentru ele?

O, voi, care ați gustat din mântuirea cuvântului Meu, învățați din el, fiilor, și mai ales învățați slava recunoștinței pentru binele care vi se dăruiește, măi fiilor. Purtați-vă cu cei care v-au crescut trupește sau duhovnicește, purtați-vă înaintea lor așa cum M-am purtat Eu înaintea Tatălui Meu, ca un Fiu mulțumit, întru toate supus, ascultător și smerit, nu cu reproș cum s-a purtat Adam cu Cel ce l-a zidit pe el, cu nemulțumire răspunzându-I lui Dumnezeu după ce au greșit unul prin altul cei doi fii ai lui Dumnezeu: Adam și Eva, și apoi fiii lor, cei nemulțumiți de Dumnezeu.

Mă așez acum în genunchi înaintea voastră și spun aceasta cu graiul gurii Mele, iar voi să credeți, și vă rog îngenuncheat, faceți voia lui Dumnezeu, faceți-vă bucurie pentru Domnul, fiilor creștini care Mă știți și Mă credeți în acest cuvânt că sunt și că vă grăiesc vouă! M-am dat crucii ca să vă răscumpăr Mie, ca să vă ascund în Mine, și pe Mine în voi pe veci de veci, fiilor.

Mă voi apleca îngenuncheat și voi grăi cuvânt tămăduitor și pentru slujitorii la altare, că voiesc și lor să le curăț de păcat iubirea lor de Dumnezeu câtă mai este ea în ei, și apoi să poată și ei de partea Domnului mai mult, mai pentru turma nepovățuită, căci iată cum Îmi povățuiesc Eu, Domnul, cu cuvânt sfânt pe cei ce s-au ales credincioși venirii Mele de azi pe pământ cuvânt!

Și acum, pace vouă celor din cetatea Mea de cuvânt, și celor care vor lua de la voi tămăduiri prin cuvântul Meu! Și iarăși voi grăi cu voi și vom lucra lucrările lui Dumnezeu, fiilor!

În zi de duh de tămăduire am așezat învățătură sfântă înaintea celor ce o vor lua pe ea de la Dumnezeu spre mântuirea lor. Amin, amin, amin.

16/29-04-2022